AHOY!

MAGAZINE VAN DE ZEEHELDENBUURT

Openluchtbioscoop Stadspark
Pagina 5

Terugkeer Piet Heinstraat?
Pagina 12

Studenten feesten mee
Pagina 14

Zeeheldin kapitein Pia
Pagina 20

Zonder aardgas in de Toxopeusstraat
Pagina 22

17 DECEMBER 2022

Van de redactie

Een prachtig najaar beleven we dit jaar, met ongekend hoge temperaturen waardoor de kachel nog maar nauwelijke heeft hoeven branden. En dat is wel fijn in dit vreemde jaar waarin de gasprijzen als een raket omhoog schoten. Hoe gaat dat straks, als het echt winter wordt? In deze AHOY leest u dat er ook in oudere huizen goede mogelijkheden zijn om het gasverbruik flink te verminderen. Ook informeren we u over de voordelen van een goed functionerende VVE. Prettig voor u als huiseiegenaar, maar ook goed voor de buurt. Ja, onze buurt, nog altijd 'het gezelligste dorp van Groningen', maar de openbare ruimte zou best wel wat extra aandacht kunnen gebruiken. Veel bijplaatsingen bij de afvalcontainers, veel rondslingerende en verweesde fietsen en te veel verwaarloosde voortuinen. Bestuur en diverse buurtgenoten proberen er wat aan te doen, maar onze gemeente laat het helaas een beetje afweten. Zo is een mooi initiatief vanuit onze buurt voor een buurtsteward een stille dood gestorven en begint de de Peizerweg er door verkeerde planning nu wel erg armoedig uit te zien. Maar er is ook goed nieuws uit de Zeeheldenbuurt. Een mooi nieuw buurtje aan de Toxopeusstraat, met heel tevreden bewoners, de dorpspastoor terug op zijn geboortegrond en nieuwe kansen (?) voor de vijftig jaar geleden gesloopte Piet Heinstraat en wederom een portet van een dappere hedendaagse zeeheldin! Wij wensen u weer veel genoegen met onze Ahoy! O ja, wilt u ook wel eens een bijdrage leveren aan ons buurtmagazine? Laat het ons weten! Wij nodigen u dan graag uit voor onze volgende redactie-overleg in het voorjaar.

De redactie
AHOY@ZEEHELDENBUURT.NL

In dit nummer o.a.

ACTUEEL IN DE BUURT
Gezocht: Betrokken bewoners! 3
Een kunstzinnig bankje voor Driek van Wissen 3
Hoe zit het nou met onze wijksteward? 4
Geduld gevraagd bij herinrichting Peizerweg 4
Openluchtbioscoop in Stadspark? 5
De beroemdste tweeling van Groningen 5

GROEN EN DUURZAAM
De ene boom is de andere niet 7
Op een grote paddestoel... 7
Oude huizen isoleren kan wél! 9

IN DE BUURT
Nogmaals: de nieuwe Toxopeusstraat 11
'Zeehelden' gaan deur tot deur voor specerijen 11
Niemeijer weg, Piet Heinstraat terug? 12
Flink wat studenten op jaarlijkse einde-zomer-feest 14
Ziet uw huisnummer er ook zo voddig uit? Dat kan beter! 15
Grote of kleine VvE? 16

BUURTBEWONERS
Pastoor Wietse van der Velde terug op geboortegrond 18

ZEEHELDINNEN
Kapitein Pia redt 'illegaal' 14 duizend levens en riskeert twintig jaar cel 20

WELKOM IN DE BUURT
Astrid en Nick in de Toxopeusstraat 22

STUDENTEN
Van Zuidwolde, Leeuwarden en Appingedam naar de Zeeheldenbuurt 24

COLUMNS
De VvE vergadert… 23
Verdwenen geuren 21

COLOFON, TELEFOONNUMMERS EN (E-MAIL)ADRESSEN 39

Gezocht: betrokken bewoners!

Wil jij meehelpen onze buurt te versterken en mee te praten over het reilen en zeilen van de Zeeheldenbuurt? Geef je dan op als bestuurslid. Het kost slechts een paar uurtjes per maand en hiermee leer je de buurt en de buren kennen. Je helpt mee om onze buurt nog fijner te maken! Meer info en aanmelden: info@zeeheldenbuurt.nl of bel 0615133399

Een kunstzinnig bankje voor Driek van Wissen

Driek van Wissen (1943-2010) woonde jarenlang in de Zeeheldenbuurt. Daarom wil de Stichting Straatpoëzie Groningen de voormalige Dichter des Vaderlands eren met een gedicht in de buurt. In AHOY 15 en 16 las u al eerder over dit onderwerp. In overleg met de Gemeente en met het bestuur van de bewonersvereniging is gekozen voor een bankje aan de Noordzijde van de Van Brakelvijver, en zijn er twee ontwerpen gemaakt. Nu vragen we jullie als buurtbewoners om te kiezen welke bankje daar geplaatst moet worden.

De afmetingen zijn gelijk aan de bankjes die al aan de Van Brakelvijver staan, namelijk lxbxh 240 x47 x 100 cm.

STEM JE MEE?

Stem je ook mee? Maak je voorkeur duidelijk door 'bankje 1' of 'bankje 2' te mailen naar straatpoezie@outlook.com.
Per mailadres kun je één keer stemmen.

ELKE BIJDRAGE IS WELKOM

De kosten voor het bankje, door de stichting begroot op ongeveer € 5000,-, zijn nog niet helemaal bijeen; afgelopen juni stond de teller op € 4914,-, en dit is voldoende om zeker te weten dat er een bankje geplaatst gaat worden.
Iedereen die poëzie in Groningen een warm hart toedraagt, wordt uitgenodigd om een gift, hoe bescheiden ook, te doen. Dankzij de ANBI-status zijn giften fiscaal aftrekbaar. Op de website van de stichting treft u een handige button waarmee u heel gemakkelijk een bijdrage kunt overmaken.
https://www.straatpoeziegroningen.nl/driek/

Werkt de knop op de website niet of wil je niet via Ideal betalen? Je kunt ook een bedrag overmaken op rekening NL38 INGB 0009 1392 58 van Stichting Straatpoëzie Groningen, onder vermelding van 'Driek'
Jeanine Meiners

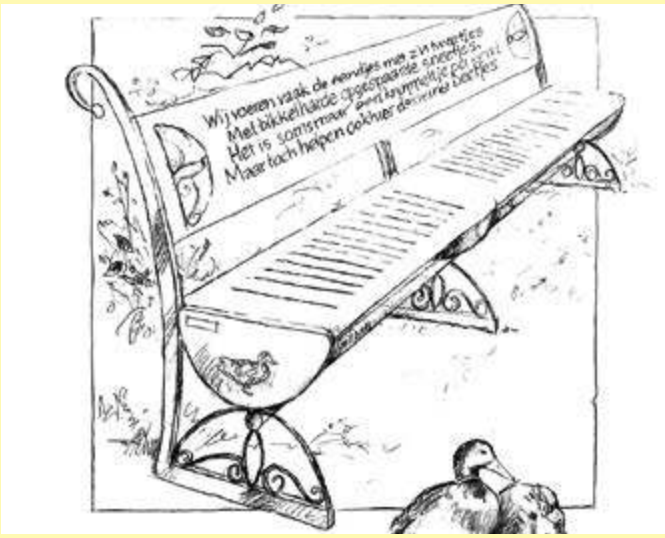

Bankje 1 *is geheel van metaal en smeedijzer.*

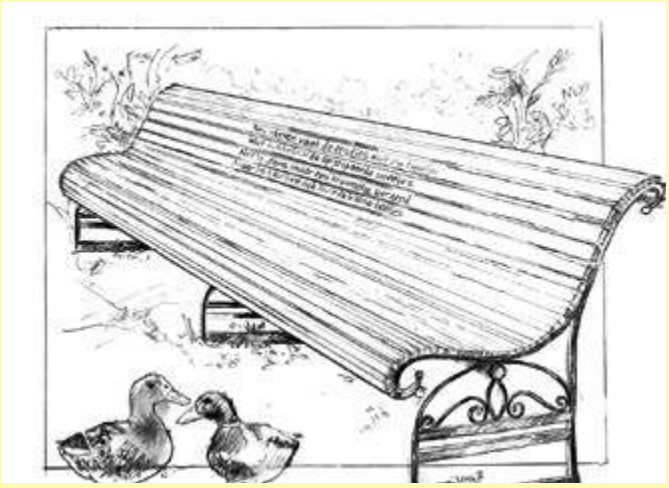

Bankje 2 *heeft een houten zitting en een onderstel van smeedijzer.*

Hoe zit het nou met onze wijksteward?

Alweer vier jaar geleden ontstond in ons bestuur het idee voor een wijksteward; een vriendelijke, sociaal vaardige persoon die onze buurt een beetje in de gaten zou houden, lawaai- en rommelmakers zou aanspreken, het ophalen van weesfietsen en fietswrakken zou coördineren, contacten zou leggen met onderhoud-verwaarlozende huiseigenaren en zo af en toe eens een leuke gezamenlijke opruimactie zou organiseren. Aanvankelijk werd dit idee enthousiast ontvangen door de gemeente, maar helaas is er ondanks de inspanningen door het bestuur verder niet veel gebeurd. In de Schildersbuurt is de gemeente wel met een enigszins vergelijkbaar project begonnen, maar daar kon onze buurt niet direct aan meedoen. Dat vonden wij jammer. Als Zeeheldenbuurt hebben we in elk geval duidelijk onze wensen en ons aanbod om ook zelf actief bij te dragen overgebracht. Als bestuur volgen we de resultaten van de projectgroep in de Schildersbuurt natuurlijk wel. We hopen dat we later kunnen aanhaken. We houden u op de hoogte. *Jeanine Meiners*

Wie zegt er wat van? Wie doet er wat aan?

Geduld gevraagd bij herinrichting Peizerweg

Vanwege de aanpak van de Ring Zuid moesten de werkzaamheden worden aangepast. Vanwege de veranderingen op het Julianaplein mochten in het voorjaar geen doorgaande wegen worden afgesloten. Het werk aan de Peizerweg kon daardoor niet starten. In het najaar worden het Vrijheidsplein en de Leonard Springerlaan veranderd. Ook dan moet de Peizerweg open blijven. Groningen Bereikbaar, de gemeente en het project Aanpak Ring Zuid stemmen dit op elkaar af. Op dit moment wordt onderzocht of een deel van het herinrichtingswerk van de Peizerweg in 2023 uitgevoerd kan worden door éénrichtingsverkeer in te stellen. Als dit mogelijk is wordt het werk aan de fiets- en voetpaden en aan de parkeervakken eerst uitgevoerd. Vooraf worden de aanwonenden en de omgeving hiervan dan op de hoogte gebracht. Het werk aan de rijbaan, nieuw asfalt en het aanleggen van plateaus kan pas aangepakt worden als de zuidelijke ringweg klaar is. Ondertussen wordt het er allemaal niet fraaier op en duurt het dus nog wel even voordat de Peizerweg er weer netjes bij zal liggen. Ook kunnen we constateren dat de mooie bomen wel een paar jaar later gekapt hadden kunnen worden. *PO*

Openluchtbioscoop in Stadspark?

Sinds 2019 zet filmliefhebber Ronald Breteler zich in voor realisatie van een openluchtbioscoop in het Stadspark. Het idee is om vanaf 2024, jaarlijks van half juni tot half september, films te vertonen in een fraaie binnentuin in het noordelijk deel van het Stadspark. Op donderdag, vrijdag, zaterdag en af en toe de zondag. De films starten steeds een half uur na zonsondergang. De programmering zal bestaan uit een mix van Cult, Arthouse en betere, klassieke Hollywoodfilms. Inmiddels zijn de plannen zover gevorderd dat initiatiefnemer en gemeente in het kader van de beoogde vergunningverlening met omwonenden het gesprek willen aangaan. Het bestuur van de bewonersvereniging heeft er op aangedrongen de Zeeheldenbuurt daarbij niet te vergeten. “Ik zal er persoonlijk op toezien dat de Zeeheldenbuurt daar ook voor uitgenodigd wordt. Maar ik kom voor die tijd graag langs om het bestuur van de Bewonersvereniging Zeeheldenbuurt mijn plannen uit de doeken te doen,” aldus de heer Breteler. Wie nu alvast meer wil weten kan kijken op www.stadsparkcinema.nl. Via onze eigen website (www.zeeheldenbuurt.nl) houden we u van het vervolg op de hoogte. *JM*

In memoriam

DE BEROEMDSTE TWEELING VAN GRONINGEN

Op 10 augustus overleed onze buurtgenote Winie Heeringa. Al acht jaar geleden overleed haar tweelingzus Hennie; sindsdien had Winie er niet veel aardigheid meer aan. Ze miste haar zus heel erg. Begrijpelijk, want sinds hun geboorte 89 jaar geleden waren de zussen geen dag zonder elkaar geweest. Ze werden in Leeuwarden geboren en kwamen als jonge meisje met hun moeder en broers en zussen aan de Peizerweg te wonen, waar zij dus altijd zijn gebleven. In Groningen en omstreken was de altijd identiek geklede tweeling alom bekend. Lange wandelingen maakten ze; naar Haren, Norg en andere plaatsten. Altijd zij-aan-zij, in stevig tempo en dikwijls met een boodschappentas tussen hen in. Post, van waaruit ter wereld ook verzonden, kon eenvoudig geadresseerd worden met ‘De tweeling, Groningen’. Ook toen ze volwassen waren bleven Hennie en Winie eigenlijk meisjes, altijd identiek gekleed in kleurige dracht. Het was niet eenvoudig ze uit elkaar te houden, zo leken ze op elkaar. Vele jaren zette de tweeling zich in als collectant voor diverse goede doelen, waaronder de dierenbescherming. Zelf zorgden ze voor meerdere poezen en een papegaai. Haar dieren hielden Winie in de verdrietige jaren na het overlijden van Hennie op de been. Buren en leden van de kerkgemeenschap zorgden voor haar. Eind juli brak Winie bij een val in haar huis een heup.

Daar was haar broze gestel niet meer tegen bestand. Na enkele weken goede zorg in ziekenhuis en verpleeghuis is ze rustig ingeslapen. De papegaai en de poezen hebben elders een goed tehuis gevonden. *KF*

Café Bolhuis

Iedere dag geopend om -ten minste- 16.00 uur.

Café Bolhuis
Sinds 1903

Alle belangrijke sportwedstrijden vertonen we op het grote scherm.

Westerbadstraat 1 - hoek Paterswoldseweg

De ene boom is de andere niet

Door Klarissa Nieunhuys

Het is weer herfst. De bomen in de wijk verkleuren met de dag. Dezelfde bomen, gelijktijdig aangeplant en van dezelfde kweker, kunnen zich heel verschillend ontwikkelen onder invloed van hun omgeving. Dat is goed te zien als je van de Paterswoldseweg via de Eelderstraat naar het fietsbruggetje en de Sluiskade gaat. In de Eelderstraat staat een rij Ginkgo Biloba bomen. Als ik dit schrijf zijn de nog jonge bomen op het pleintje voor Café Bolhuis lichtgevend geel. Op de hoek van de straat zijn ze geelgroen, maar halverwege de Eelderstraat staan er twee nog helemaal in donkergroen blad! Die twee krijgen vanwege de omringende bebouwing het minste zonlicht en houden het meeste water vast, want verdampen bij heet weer ook het minste water.
In de Van Speijkstraat zijn er ook opvallende verschillen tussen bomen van eenzelfde soort. Hier staan aan beide kanten Valse Christusdoornbomen (bijgenaamd Amerikaanse Gleditsia of Gleditsia triacanthos “Sunburst”). De meesten zijn nu getooid in helder tot donkergeel blad. Voordat het afvalt wordt het blad oranje; de stoepen liggen al bezaaid met de kleine oranje blaadjes. Sommige bomen groeien in vergelijking met de rest langzaam. Ze hebben ook al grotendeels hun blad verloren. Dat geldt voor het eerste tweetal vanaf de Paterswoldseweg. Misschien mankeert er iets aan de grond waarin ze staan, of is de wind daar net iets guurder dan verder in de straat?

GEEN CONCURRENTIE, MAAR SAMENWERKING

De volgende boom bij huisnummer 7 is veel groter en valt vooral op omdat hij in de in de herfst veel langer groen blijft dan alle anderen in de straat. Dit lijkt dezelfde reden te hebben als in de Eelderstraat: aan de overkant staat namelijk een huis dat hoger is dan de rest, en daardoor krijgt deze boom veel minder middagzon dan alle andere. Bij de laatste van deze soort bomen, nabij de Abel Tasmanstraat, staat de best ontwikkelde en hoogste Christusdoorn van de hele straat. Die staat op een korte afstand van een veel oudere boom met donkerrood blad in de voortuin van huisnummer 22. Je zou denken dat die bomen elkaar beconcurreren, maar het tegendeel blijkt waar. In allerlei modern bomenonderzoek is aangetoond dat bomen ondergrondse netwerken hebben en met elkaar in contact staan. De oudere boom kan ondergronds door zijn wortelgestel een wegbereider zijn geweest voor de wortels van de nieuwe boom, die daardoor makkelijker aan water en voedsel kon komen.

De gele Christusdoornboom naast de roodbladige prunus is de grootste in de straat. De schaduw van de huizen is ook goed te zien.

Deze Christusdoorn krijgt in de straat het minste direct zonlicht en blijft het langste groen. Verderop staan twee exemplaren die achterblijven in de groei en al bijna al hun blad verloren hebben.

Op een grote paddestoel...

Gezien begin oktober langs het wandelpad langs het Stadspark, vanaf de Vesta: een enorme bekervormige paddestoel (20 cm doorsnee!) waar plaatselijke beestjes al een flinke stuk van af gegeten hebben.

fietsenspecialist
de twee wielen

Wij bieden u een ruime keus aan kwaliteitsfietsen en een groot assortiment accessoires en fietsonderdelen tegen betaalbare prijzen.

STUDENTEN KORTING
Speciale korting voor studenten bij tonen van OV-kaart of studentenpas

Paterswoldseweg 30, 9726 BD Groningen
Tel: 050 - 88 00 406 E-mail: detweewielen@hotmail.com

VERKOOP • REPARATIE • ONDERHOUD

2 kamers, maximaal 4 personen, eigen etage, privé badkamer en toilet, veel privacy

De gastenbadkamer en het toilet zijn volstrekt uniek. De wanden en vloeren bestaan uit mozaieken in de stijl van de Oostenrijkse architect en kunstenaar Hundertwasser.

B&B Nummer 15
Joanne van der Meulen
Peizerweg 15
9726 JA Groningen

06 40 22 94 89
nummer15@ziggo.nl
www.nummer15.eu

ADRES: PATERSWOLDSEWEG 9, 9726 BA GRONINGEN
TELEFOON:050 314 1403

Hier had uw advertentie kunnen staan!

Adverteren in de AHOY?

Al vanaf €25,-

Info: **WWW.ZEEHELDENBUURT.NL/AHOY**

skjinhoes

Inspectie, opruimen en schoonmaken
van jongerenhuisvesting.

Paterswoldseweg 17 | 9726 BA | Groningen
Tel.: 06 28889563
www.skjinhoes.nl

Oude huizen isoleren kan wél!

Door Klarissa Nienhuys

Onlangs hoorde ik op de radio een discussie over energiebesparing in huizen, waarbij iemand beweerde dat je oude huizen niet kan isoleren. Dat werd kennelijk zonder meer voor waar aangenomen. Maar dat is flauwekul! Mensen die dat beweren weten er gewoon te weinig van. Zelf heb ik mijn oude huis vorig jaar heel goed geïsoleerd. Aan de binnenkant, waardoor de vertrekken ietsje kleiner zijn geworden. En het is prijzig, maar dan krijg je wel een huis dat er weer 50 jaar tegen kan. Ik heb de redactie een brief gestuurd met mijn verhaal, dat vast ook wel voor de buurtgenoten interessant kan zijn.

STEENSMUREN

Een deel van de misvatting is dat oude huizen geen spouw hebben of een pruts-spouw. Die muren kan je “dus” niet isoleren (want geen spouw) of die smalle spouw levert heel weinig op want twee cm isolatie is veel te weinig volgens iedere beschaafde bouwnorm. De huizen in mijn straat (Van Speijkstraat) zijn van 1908-1913; vrijwel alle huizen krijgen van de gemeente label F (G is het laagste). Ze hebben steensmuren, waar vroeger aan de binnenkant betengeling zat. De kamers waren klein, en men stookte alleen de zitkamer overdag. Tegenwoordig zijn die huizen van voor naar achteren opengebroken, van twee of drie kamers met schuifdeuren is één grote kamer gemaakt. Tegen de steensmuren zit nu een gipswandje met misschien een laagje steenwol. Als je enkel glas vervangt door dubbelglas of hr-glas gaat de warmteweerstand van 0,18 naar 0,3 of 0,8 voor het beste hr-glas. Een steensmuur heeft een warmte weerstand van 0,35 en met een gipswandje is het ongeveer 0,5. Zo’n muur heeft dus ongeveer de isolatiewaarde van matig dubbelglas en aan dat glas kan je verder niets doen. Wel aan de muren.

KIEREN OM DE KOZIJNEN

Het metselwerk in de buitenmuren is (ook) honderd jaar oud, dus de buitenmuur is niet echt waterdicht, en lekt extra warmte. De specie of ander vulmiddel tussen de raamkozijnen is er vaak deels uitgevallen. Er zijn dus kieren van 1-2 cm breed, maar die ziet niemand, want ze zitten achter het gipswandje. Bij mijn buren hadden ze dubbel glas geplaatst met plastic ombouw. Daarvoor hadden ze de oude ramen en alle kozijnen eruit gehaald.
De dubbelglas-constructie is er voor in de plaats gezet en de ruimte tussen de dubbelglas-constructie en de muur niet opgevuld. Bij controle met een warmtecamera was het dubbelglas oké maar er zat op de foto een bijna donkerblauwe rand omheen waar de warmte naar buiten walste. Na slopen van de ombouw kon je door de spleet naar buiten kijken.

VOEGEN EN PIR-PLATEN

Als je de steensmuren opnieuw voegt, binnen alles stript, alle kieren langs de kozijnen met zwelband e.d. goed dichtmaakt en tegen de steensmuren aan de binnenkant 16 cm PIR-platen met een kleine luchtspouw zet, dan heb je muren met een warmteweerstand van 6 (zes) = de bouwnorm van nieuwbouwhuizen voor passief wonen. Heb je geweldig mooie brede vensterbanken, maar het woonoppervlak van het huis neemt wel een vierkante meter of wat af. Het is maar wat je belangrijk vindt.
Met deze aanpak en 13 cm PIR zit je gauw op warmteweerstand van meer dan 4 en nergens meer tocht. Daardoor blijft het huis uit zichzelf graden warmer, want zo gauw de zon in huis schijnt blijft die warmte binnen.

LEKKER, DICHTBIJ
& BETAALBAAR

Coop Lubbers
Paterswoldseweg 68-70
ma-za 8.00-21.00 | zo 12.00-21.00

OP & TOP
coop

DALSHEIM
MAKELAARS

AANKOOP

VERKOOP

TAXATIES

GRATIS
WAARDEBEPALING

Paterwoldseweg 552
9728 BE Groningen
050 - 8200998

info@dalsheimmakelaars.nl
www.dalsheimmakelaars.nl

Nogmaals: de nieuwe Toxopeusstraat

In de vorige AHOY las u over de straatnaamgever van de nieuwbouw op het Enceha-terrein. Aanvullend ontvingen wij van Annie Amatsaleh het volgende bericht:

In de noordwestelijke hoek van de Zeeheldenbuurt is een bouwplan in ontwikkeling. Op dit voormalige zogenaamde Enceha-terrein komen woningen. Ze komen aan een nieuwe straat te liggen. In de andere hoek van deze buurt ligt al jaren de Dorus Rijkersstraat. Deze Rijkers was in de 19e eeuw een van de bekendste redders van schipbreukelingen uit de Nederlandse geschiedenis. Wij stellen daarom voor om de nieuwe straat de naam van beroemde Groninger evenknieën van Rijkers mee te geven: de familie Toxopeus. In het begin van de 20e eeuw waren zowel Mees als zijn jongere broer Klaas beroemd om hun reddingsacties namens de Noord- en Zuid Hollandse Reddingmaatschappij. Dat deden zij vanuit Oostmahorn met hun beroemde reddingsboot de Insulinde. Mees' zoon Jannes werd op zijn beurt later ook reddingbootschipper bij de KNZHRM. Mees Toxopeus (1886–1974) en Klaas Toxopeus (1904-1981) maakten in hun totale loopbaan vele honderden tochten met hun reddingboot, waarbij eveneens vele honderden personen behouden aan de wal konden worden gezet. Ze ontvingen beiden vele onderscheidingen uit binnen- en buitenland. Daarom de Toxopeusstraat dus.

'Zeehelden' gaan deur tot deur voor specerijen

De Zeeheldenbuurt geniet bekendheid die kennelijk ver over de provinciegrenzen gaat. Zo trok er onlangs een groepje 'zeehelden' door de buurt die als onderdeel van een studentikoze opdracht verschillende specerijen moest verzamelen. De groep jongens, die meer op sjofele piraten leken, bleek scoutinggroep De Molshoop te heten en vanuit Amstelveen in Groningen te zijn aangemonsterd. Het is niet bekend of op deze piraterij verdere kolonisatie door de Randstad volgt. EW

Niemeijer weg, Piet Heinstraat terug?

Enkele weken geleden sloot Niemeyer voorgoed de fabriekspoorten, waarmee het karakteristieke industriële gebouw vooralsnog functieloos is geworden. Wat gaat er nu mee gebeuren, is de vraag die velen bezig houdt. Navraag bij de gemeente levert echter niets op. Op onze vragen of er er al ideeën zijn, of er kans is dat de Piet Heinstraat weer wordt teruggebouwd en wanneer de buurt betrokken gaat worden in de plannenmakerij, krijgen we als antwoord dat deze vagen nog niet beantwoord kunnen worden. “Wij willen eerst het gesprek met BAT aangaan. Inhoudelijk kunnen we hier nog niet op vooruitlopen.”. Deze voorzichtigheid maakt duidelijk dat er grote belangen in het spel zijn. Uit andere bronnen vernemen wij dat BAT voor de gebouwen en terreinen (inclusief het opslagterrein verderop aan de Peizerweg) wel zo’n 40 miljoen wil ontvangen. Dat is heel veel geld. En misschien ook wel te veel om de plannen van onze nachtburgemeester Merlijn Poolman voor een creatieve broedplaats veel kans van slagen toe te dichten. Poolman signaleert een schrijnend tekort aan werkplekken voor kunstenaars en creatieve ZZP-ers in onze stad. Ook zou er ruimte zijn voor een bijzonder museum en horeca. Een dergelijke invulling zou heel goed passen bij de plannen voor een nieuw cultuurcentrum achter het station. Of het zover zal komen, is dus afwachten. Misschien als er slimme combinaties met commerciële functies bedacht kunnen worden? Het zou in elk geval wel een interessante toevoeging aan onze buurt betekenen. En als we dan toch aan het fantaseren zijn: laten we dan die lelijke nieuwbouw afbreken en de in 1972 gesloopte Piet Heinstraat in eigentijdse versie weer terugbouwen. Met mooie, moderne, energie zuinige woningen voor gezinnen en senioren. Want daar heeft onze buurt zeker ook behoefte aan! KF

Deze prachtige straat werd in 1972 afgebroken om plaats te maken voor de uitbreiding van de tabaksfabriek. ‘Anders vertrekken we uit de stad’, dreigde Niemeyer. Ondanks protesten van buurtbewoners ging de gemeenteraad akkoord. Ja, het waren andere tijden. Overigens werd de uitkoop en verhuizing van de bewoners netjes afgehandeld.

Uit de collectie van Groninger Archieven

'Hou besluit over afbraak aan voor nader onderzoek'

● *De Piet Heinstraat protesteert.*

Het actiecomité „Piet Heinstraat moet blijven" heeft vandaag een brief met bijna tweehonderd handtekeningen verstuurd aan de raadsleden van de gemeente Groningen. De raad, die maandagavond moet beslissen over het al dan niet afbreken van de Piet Heinstraat ten behoeve van de uitbreiding van de fabriek van Theodorus Niemeyer, wordt gevraagd de beslissing uit te stellen tot over drie weken of zoveel langer als nodig is. Doel van deze opschorting is: de hele affaire nog eens grondig te bezien en daarbij ook de bewoners van de straat te betrekken.

De bewoners vinden, dat ze eerder bij de zaak betrokken hadden moeten worden. Ze menen, dat de manier waarop Theodorus Niemeyer hen per brief benaderd heeft, getuigt van demagogische tactieken en in strijd is met een democratische wijze van handelen.

In de brief wordt er verder op gewezen, dat het personeelsbestand van Niemeyer voor 40% buiten de gemeente Groningen woont; een relatief groot deel van het personeel zal bij een vertrek van de fabriek uit Groningen in verband met hun functie meeverhuizen naar elders. Men is bovendien van mening, dat de automatisering in de komende jaren ondanks de uitbreiding toch tot vermindering van het aantal arbeidsplaatsen zal leiden.

De bewoners vinden dat uit niets blijkt, dat er voor hen een garantie is voor een passende en betaalbare vervangende woongelegenheid. Het „verhuisfonds" van drie ton zien zij niet als „een serieuze benadering van het onderhavige probleem".

Voor de toch al niet zo best florerende middenstand in de buurt achten de ondertekenaars de afbraak van de straat desastreus. Verder wordt gesteld, dat de te nemen milieubeschermende maatregelen in geen enkele verhouding staan tot de hiervoor thans geldende normen. Men wil zelfs uitgezocht zien, in hoeverre Niemeyer reeds nu handelt in strijd met de geldende bepalingen.

Vanavond hebben leden van het actiecomité een gesprek met een aantal raadsleden.

Nieuwsblad van het Noorden, 26 januari 1973

Piet Heinstraat zal verdwijnen

GRONINGEN — De Groninger raad heeft maandagavond met 36 tegen 2stemmen besloten tot de afbraak van de Piet Heinstraat. Op deze plaats zal Nieumeyer BV een uitbreiding van haar bedrijf realiseren. Het verdwijnen van de Piet Heinstraat betekent het verlies van 120 woningen, waarin 300 mensen wonen.

Niemeyer heeft in een fonds voor verhuis- en herinrichtingslosten drie ton gestopt, terwijl zij de taak op zich heeft genomen 60 nieuwe woningen in de gemeente Groningen te bouwen, die een huurprijs van 200 gulden per maand niet te boven mogen gaan.

De raadsmeerderheid ging akkoord met het voorstel van B. en W. om de werkgelegenheid van de 800 werknemers van Niemeyer niet in gevaar te brengen. Niemeyer stelde namelijk in de onderhandelingen: of uitbreiding van ons bedrijf ten koste van de Piet Heinstraat, of we verdwijnen uit Groningen.

De twee tegenstemmers in de Groninger raad, onder wie wethouder drs. M. van den Berg, meenden dat 't wel niet zo'n vaart zou lopen.

Uitbreiding gaat door:
Nederlands Dagblad, 1 februari 1973

Bijeenkomst bewoners Piet Heinstraat met Niemeyer en gemeente vanwege afbraakplannen
Persfotobureau D. van der Veen, 02-02-1973

Uit de collectie van Groninger Archieven

Burgemeester Buiter en Th. E. Niemeijer ondertekenen het contract dat de fabriek Niemeijer het recht geeft de Piet Heinstraat af te breken
Persfotobureau D. van der Veen; 03-03-1973

Uit de collectie van Groninger Archieven

Flink wat studenten op jaarlijkse einde-zomer-feest

Misschien kwam het door de flyers, de social media of gewoon het mooie weer, maar de negende editie van het grote einde-zomer-buurtfeest trok begin september flink wat studenten én nieuwe internationale buren naar het feestpleintje aan de Van Brakelvijver.

Het afgelopen jaar hebben zich opnieuw veel expats in onze wijk bevestigd, bleek maar weer eens. Er werd flink veel Engels gesproken, en na een rondgang van uw verslaggever bleek die taal de vriendelijke brug tussen Groningers en Grieken en Duitsers, en ook Italianen en Oekraïners. Voor die laatsten bracht ons sfeervolle gelegenheidsbandje Anase een speciaal volksliedje uit het thuisland ten gehore – een gebaar dat door veel gasten enorm werd gewaardeerd en tot zichtbare ontroering leidde.

VERTROUWDE EN NIEUWE BUREN

Een paar honderd buren kwamen wel even kijken, een praatje maken, kennismaken of de hele avond hangen in de heerlijke sfeer van het ongedwongen genieten. En hoewel de inmiddels

befaamde patatten van Jantina (zoals elk jaar vriendelijk aangeboden door Cafetaria Ons Moeke) wat eerder dan gepland werden geserveerd viel er de hele avond geen onvertogen woord – ook de buurtkinderen hadden weer een spetterende avond op de vijver in de rubberbootjes van de buurtvereniging. En er waren een paar nieuwe nieuwe buren. Ja dat leest u goed: nieuwe buren uit het nieuwe buurtje in onze wijk – De Westerwal. Ook hen zien we komend jaar terug, beloofden ze.

En dan de studenten! Veel bewoners van studentenhuizen in onze wijk (Van Speijkstraat, Peizerweg, Van Heemskerckstraat, ze kwamen overal vandaag) kwamen al vroeg en bleven lang hangen rond de bar en de vuurkorven en meleerden zo prettig en geïnteresseerd met de overige wijkbewoners en brachten

zo hun eigen flinke dosis jeugdige energie mee. En niet onbelangrijk: sommige Zeehelden zijn bij hen thuis uitgenodigd voor een aantal huisfeestjes de komende maanden. Een betere integratie kun je je niet wensen – en u kunt hiervan natuurlijk alvast een verslag tegemoetzien.

ZELFGEMAAKTE LIMONCELLO

Mede vanwege de verstikkende regelgeving van tegenwoordig (als je een biertje wilt tappen in de publieke ruimte hoor je heden ten dage een horeca-vergunning, evenementenvergunning en allerlei ontheffingen aan te vragen) moest de buurtvereniging uitwijken naar een professionele invulling van de catering hetgeen uitstekend uitpakte. Dit jaar had de feestcommissie namelijk Joost van Café van de Markt gevraagd de tap en warme happen voor z'n rekening te nemen. Voor sommige buren was het even wennen, maar door de vriendelijke prijzen en het pingemak kon deze verandering uiteindelijk rekenen op veel waardering. Vooral de zelfgemaakte Limoncello paste voortreffelijk bij deze laatste zwoele zomeravond van het seizoen.

Volgens het stapeltje ontheffingen en vergunningen moest het om middernacht weer stil en donker zijn en zo geschiedde. Iedereen die kon hielp namelijk om 23u met zichtbaar plezier mee om de tenten, bar, verlichting, banken en tafels weer op te ruimen. Binnen een uur was die klus ook geklaard. De feestcommissie kijkt terug op een geslaagde herstart van deze wijktraditie. En kijkt alvast uit naar een bijzondere jubileumeditie, het tiende wijkfeest, volgend jaar.

Ziet uw huisnummer er ook zo voddig uit? Dat kan beter!

Door Klarissa Nienhuys

Nadat mijn huis in de Van Speijkstraat van binnen en buiten gerenoveerd was, zagen de huisnummers er nog uit als modder op een vlaggeschip. Het ene was verkeerd en asymetrisch in het ovaal geschilderd en het andere was nauwelijks meer zichtbaar. Eerder hing er een lelijk vierkant plastic plaatje overheen.
De meeste huizen in onze wijk, die tussen 1900 en 1950 gebouwd zijn, kregen hetzelfde soort huisnummers. Een ovaal met een zeer typerende schrijfwijze (font) voor de cijfers. Op het internet duidt een website over huisnummers dit als typisch voor Groningen. Blijkbaar heeft de gemeente lange tijd een standaard voor huisnummers gehanteerd. De nummers zijn direct op de gevelsteen geschilderd. In de Herewegbuurt en de Gorechtbuurt hebben de huizen dezelfde soort nummers. In de J. Baart de la Faillestraat heeft de woningbouwvereniging na renovaties ook alle huisnummers laten opschilderen. Dat ziet er erg verzorgd uit. Ik heb geen vaste hand voor schilderwerk maar buurtgenoot Reinout Krajenbrink wel. Hij had aan de overkant ook zo'n mooi huisnummer geschilderd. En nu heeft hij dat ook bij mij gedaan!

Wilt u ook zo'n mooi huisnummer?
Vraag Reinout: reinoutk@hotmail.com.

Één grote of verschillende kleine VvE's?

Door Marc Wiers

Sommige woonblokken in onze wijk hebben één grote VvE, zoals de eigenaren/huizen aan de noordkant van het Van Brakelplein. Andere VvE's bestaan uit slechts één appartementenblok en daarmee drie eigenaren/leden. Zijn er voordelen om groot te zijn? Of is kleiner toch fijner? Een kort onderzoek.

VERPLICHT LID

Allereerst zijn de meeste huizenkopers van onze wijk automatisch lid van een VvE. Dit is wettelijk verplicht: onze huizen zijn tenslotte niet vrijstaand maar gesplitst, en met een splitsingsakte koop je automatisch het appartementsrecht, en de 'binnenmuren'. De buitenkant, het dak en de portiek zijn doorgaans gezamenlijk bezit. Het is daarom, adviseert vereniging Eigen Huis, goed om zodra je een huis koopt in de Zeeheldenbuurt, goed te informeren of de VvE slapend of actief is. Verderop lees je waarom.

VOORDELEN VAN EEN GROTE VVE

Een collectieve opstalverzekering is verplicht voor een VvE. Sinds 1985 aangevuld met een aansprakelijkheidsverzekering. Des te groter de VvE, des te groter het volumevoordeel bij bijvoorbeeld de opstalverzekering. Het is handig hiernaar te informeren als je besluit de VvE anders te gaan organiseren. De premies worden namelijk berekend op basis van oppervlak en bouwtype, maar de assurantiebelasting bijvoorbeeld kan dan gedeeld worden door het aantal leden. Dit geldt voor alle vaste kosten.

VvE Recht-Advocaat noemt een ander pluspunt. 'Naast het feit dat een grote VvE vaak over een onderhoudsfonds beschikt waardoor je eigenlijk geen omkijken meer hebt naar het schilderwerk of houtwerk, wordt dit werk, opnieuw door de schaalgrootte, vaak veel voordeliger ingekocht. En sommige grote VvE's hebben nog een extra noodfonds of reservefonds voor onvoorziene grote investeringen of onderhoudswerkzaamheden. Dit geld staat vast, en is dus een veilige borging voor tegenvallers.'

Vereniging Eigen Huis waarschuwt wel. 'Denk erom bij de verkoop van je huis goed met de nieuwe bewoners af te spreken hoe je de overdracht doet als je net veel geld hebt gestort in een VvE-fonds, of daar jarenlang voor hebt gespaard. Je zou zo'n bedrag ook kunnen verrekenen in de koopsom. Want een goed functionerende actieve grote VvE is, ook nu de woningmarkt wat tot rust komt, uitstekend voor de waarde. Het is tenslotte een teken dat je huis onderhouden is, in goede staat, en dat er liquide middelen zijn voor eventuele tegenvallers en toekomstig onderhoud.'

Tot slot: meer mensen weten ook gewoon meer. Een grote VvE kan in vergaderingen veel scherper kennis delen en daarmee goede besluiten nemen. Maar zo'n grote vereniging kan ook een nadeel zijn.

NADELEN VAN EEN GROTE VVE

Want des te groter de VvE, des te ingewikkelder het wordt om dingen te regelen. Wie bepaalt de maandelijkse bijdrage? Bij hoeveel stemmen besluit je iets? Wie is gevolmachtigd om het geld te beheren? De akte van

splitsing voor één VvE met heel veel appartementen is ook wel een dingetje. En hoe herverdeel je het reservefonds bij verkoop, hoge inflatie of juist een tekort in de begroting?

Kenners adviseren in dit geval een adviseur in te huren. VvE Recht-Advocaat: 'Haal kennis binnen als je er niet uit komt. Zeker bij grote financiële belangen moet alles tegenwoordig ook veel beter worden vastgelegd. Denk aan de inschrijving bij de KvK, maar ook de Wet Bestuur en Toezicht Rechtspersonen, WBTR. Die geldt eigenlijk nooit als door de splitsingsakte automatisch appartementen ontstaan en de VvE uit vrijwillige 'bestuurders' bestaat. Grote georganiseerde VvE's die vrijwillig zijn samengevoegd of opgericht, daar heeft de wet een aparte regeling voor. Maar let op: dit komt zelden voor in een woonwijk, maar bijvoorbeeld vaker in een vakantiepark.'

Een ander groot struikelblok is een vergaderbesluit waar een kleine minderheid het niet mee eens is. Vereniging Eigen Huis adviseert om je altijd tóch te laten horen. 'Besluiten moeten altijd op basis van argumenten worden genomen. Sentimenten voeren soms helaas de boventoon. In dat geval kun je altijd een verzoekenprocedure bij de kantonrechter beginnen, bijvoorbeeld als het algemeen belang dreigt te worden geschaad en je het besluit wilt laten vernietigen.' Ook onkundige beheerders en bestuurders vormen vaak een probleem bij grotere VvE's. 'Leg alles zo goed mogelijk vast. Daarmee voorkom je echt een hoop problemen.'

VERDUURZAMING

In deze tijden van hoge energieprijzen is één discussie in ieder geval politiek urgent: veel veto's binnen VvE's lijken een snelle verduurzaming van gebouwen te blokkeren, en dit lijkt een algemeen probleem. Op dit moment moeten alle eigenaars namelijk unaniem voor verduurzaming zijn, zoals bij het plaatsen van zonnepanelen of isolatieglas. De Vereniging Eigen Huis wil dit anders: 'We denken dat een melding moet volstaan aan de VvE, als je bijvoorbeeld zonnepanelen wilt plaatsen. Maar, en dit is belangrijk, de risico's, eventuele schade en verdeling van de panelen over het dak, dat soort dingen moeten natuurlijk dan wel goed worden vastgelegd.'

De belangenvereniging van VvE's, VvE-belang, is het hier niet mee eens. Tegen de NOS zei hun vertegenwoordiger: 'Ja het moet misschien te regelen zijn door een meerderheid binnen een VvE te laten gelden als besluit. Maar we zien ook chaos ontstaan. De VvE is namelijk verantwoordelijk voor het onderhoud én de staat van het gebouw. Wat als bij verkoop van een appartement blijkt dat het ene huis HR+++-glas heeft van de eigenaar en de rest van het gebouw nog HR+-glas heeft van de VvE? Of als je privé glas laat zetten en dat blijkt niet goed te zijn geplaatst – daar kan een toekomstige eigenaar de VvE op aanspreken. Hoe ga je dat soort dingen regelen?'

In dit geval is de grootte van de VvE overigens niet doorslaggevend. Maar wellicht een goed advies: ga praten over verduurzaming van de gebouwen!

WAT TE KIEZEN?

Kleine VvE

+ makkelijk alles zelf onderling regelen
+ weinig echte deskundigheid vereist
+ lage contributie
+ vrijheid om zelfstandig dingen te regelen, maar ook:
– veel meer zelf adhoc regelen/bekostigen
– vaak minder goed in oplossen van grote bouwtechnische problemen
– weinig kennis in huis
– weinig schaalvoordeel

Grote VvE

+ goed onderhoudsplan en fonds
+ veel samenhangende bouwproblemen gezamenlijk opgelost
+ schaalvoordeel bij onderhoud en andere kosten
+ vaak meer kennis in huis, maar ook:
– grotere deskundigheid vereist
– lastige besluitvorming waar je het soms niet mee eens bent
– alles is al vastgelegd (contributie, onderhoudscontracten etc)
– zelfstandig handelen erg lastig

MEER WETEN?

De Vereniging Eigen Huis heeft goede website met veel informatie voor VvE's: https://www.eigenhuis.nl/vve#/

Ook advocaten, juristen en de organisatie VvE-belang (www.vvebelang.nl) weten veel meer.

Wat je ook doet: informeer je goed!

Pastoor Wietse van der Velde terug op geboortegrond

Door Esther Walstra

Wietse van der Velde is de pastoor van de Oud-Katholieke Kerk aan de Witte de Withstraat; ons 'dorpskerkje' waar iedereen altijd welkom is. Hij staat alweer een tijdje achter het altaar als tijdelijk opvolger van de vorige pastoor, Victor Scheijde. En hoewel de kerkelijke loopbaan van de nieuwe pastoor in onder meer de randstad en midden-Nederland was heeft hij een speciale band met de Zeeheldenbuurt. Hij werd namelijk geboren aan de Kleine Badstraat op een steenworp afstand van de kerk.

STALHOUDERIJ OVER HET SPOOR

Daar waar tegenwoordig supermarkt Coop gevestigd is, stonden negenzestig jaar geleden nog huizen én de wieg van onze huidige buurtpastoor. 'Mijn vader had toen paardenstallen aan de Paterswoldseweg, vlak over het spoor', vertelt hij. 'Als een van de laatste van Groningen. Tot mijn zevende hebben we hier gewoond, ik heb mooie herinneringen aan die tijd'. Zo vertelt de pastoor dat zijn juf van de kleuterschool op de hoek Peizerweg en Paterswoldseweg woonde en de kinderen zich daar 's ochtends voor de deur verzamelden. 'We liepen dan in een lange rij naar school'. Omdat zijn vader inmiddels een ander beroep had gekozen verhuisde het gezin naar een nieuwe woonplaats. 'Delfzijl was eind jaren vijftig booming, dus daar bouwden mijn ouders een nieuw bestaan op', vertelt hij.

VAN GEREFORMEERD NAAR KATHOLIEK

Wietse van der Velde groeide op in een gereformeerd gezin, maar interesseerde zich al op jonge leeftijd voor andere stromingen binnen het christendom. Hij ging theologie studeren aan de Theologische Universiteit in Kampen. De Katholiek Kerk trok hem uiteindelijk meer dan de protestantse kwam hij achter. En zo gebeurde het dat hij uiteindelijk tot priester werd gewijd en zich in dienst stelde van de Oud-Katholieke Kerk Nederland. Hij was pastoor in onder meer Amersfoort, Rotterdam, Den Haag en Hilversum. Toen hij pastoor van Amersfoort was, deed hij daarnaast ook het pastoraat voor Groningen. Daarnaast heeft hij als deken een belangrijke positie in het kapittel, het belangrijkste adviesorgaan van de oud-katholieke aartsbisschop van Utrecht en beslist hij daardoor mee over de koers die de kerk vaart. Openheid en diversiteit staan hierbij hoog in het vaandel.

GEEN CELIBAAT EN VROUWELIJKE PRIESTERS

Er zijn veel overeenkomsten met de Rooms-Katholieke kerk, maar ook een paar wezenlijke verschillen. 'De Paus is niet onze kerkelijke leider, net als bij de Anglicaanse kerk, een kerk waarmee wij nauwe banden hebben', legt hij uit. 'En een belangrijk onderscheid is dat Oud-Katholieke priesters geen celibaat kennen. Ze mogen dus gewoon trouwen. 'En bij de Oud-Katholieke Kerk kunnen vrouwen ook priester worden, dat is bij de Rooms-Katholieke Kerk nog altijd onmogelijk', vertelt hij.

GETROUWD MET MAN

Hoewel de naam anders doet vermoeden is de Oud-Katholieke Kerk dus eigenlijk heel progressief vergeleken met de Roomse variant. De huwelijkse staat van Wietse van der Velde bevestigt dit nog eens. Hij is namelijk getrouwd met Maarten, een man. 'We zijn al 31 jaar samen en in 2014

in het huwelijksbootje gestapt', vertelt hij. 'Bij ons huwelijk waren onder anderen twee bisschoppen aanwezig'. In het begin kreeg ik wel eens vragen binnen de kerk, maar ik heb me nog nooit gediscrimineerd gevoeld. Ook binnen de familie is het geaccepteerd, ik voel me wat dat betreft een gezegend mens'.

KAARSJES BRANDEN POPULAIR

Wietse en zijn man Maarten wonen niet in de pastorie boven de kerk, maar in Nieuwe Pekela. Toch kunnen de parochianen van de Oud-Katholieke Kerk gewoon wekelijks terecht in hun sfeervolle geloofshuis. Maar ook niet-kerkelijke buurtbewoners zijn welkom voor verschillende activiteiten. Zo is er in samenwerking met WIJ op vrijdag het wekelijkse koffieuurtje tussen 10.00 en 11.30 in de parochieruimte en meditatie op dinsdagavond.

En willekeurige passanten zijn welkom om even stil te staan en een kaarsje te branden in de hal van de kerk. 'Dat gebeurt vaker dan ik had verwacht', vertelt Wietse, 'we zijn alweer door onze voorraad heen, ik moet zo weer nieuwe waxinelichtjes halen'.

SINT MAARTEN EN KERSTMIS

En er staan alweer wat mooie activiteiten op de kalender, deo volente, als corona geen roet in het eten gooit. 'We zetten graag de populaire traditie van de Sint Maartenviering voor de buurtkinderen voort. En hopelijk lukt het ook een kerstmis voor kinderen te organiseren. En in de weken voor kerst kun je hier ook terecht om iconen te leren schilderen', vertelt hij enthousiast. 'Iedereen is natuurlijk van harte welkom'. En hoewel Pastoor Wietse dus nog genoeg plannen heeft is zijn functie hier maar tijdelijk, benadrukt hij. 'Ik ben eigenlijk al met 'emeritaat', oftewel pensioen, ik ben er totdat er een nieuwe is gevonden'. Lachend: 'Nee, ik zou mezelf geen tussenpaus durven noemen, interim pastoor klinkt beter. Maar in de tussentijd kan iedereen uit de Zeeheldenbuurt bij me terecht voor geestelijke ondersteuning, kerkganger of niet'.

Vieringen in de Oud-Katholieke Kerk aan de Witte de Withstraat zijn er op de 1e en 3e (en 5e) zondag van de maand om 11.00u (tenzij anders aangegeven) Op de 2e en 4e zondag van de maand zijn er om 10.30u Anglicaanse eucharistievieringen in het Engels.

Meer info op de website www.groningen.oudkatholiek.nl.

Zijn zeehelden altijd mannen? In onze buurt wel, maar zeeheldinnen zijn er zeker ook, zoals in de tweede aflevering van deze rubriek opnieuw overtuigend wordt bewezen!

Kapitein Pia redt 'illegaal' 14 duizend levens en riskeert twintig jaar cel

Door Esther Walstra

Slechts tien procent van de Nederlandse straatnamen is vernoemd naar een vrouw en dat is veel te weinig. De Zeeheldenbuurt doet alvast wat suggesties op het maritieme vlak. Want wat blijkt: zeeheldinnen zijn er genoeg. In het vorige magazine nomineerden we Groninger kapiteinske Antje Zeven, na te lezen op de website zeeheldenbuurt.nl. In deze editie pleiten we voor de Pia Klempstraat, mocht onze buurt in de toekomst gaan uitbreiden.

WANHOPIGE MIGRANTEN

Twintig jaar cel staat erop, het redden van de duizenden migranten die via de Middellandse Zee op gammele bootjes de oversteek naar Europa proberen te maken. Maar zeekapitein en bioloog Pia Klemp (39) trekt zich maar weinig aan van die dreiging. Samen met haar collega's van de activistische organisatie Sea Shepherd houdt ze met schepen en apparatuur de routes in de gaten. Ze pikken de wanhopige immigranten op voordat ze zinken of door de Italiaanse kustwacht worden teruggestuurd over de levensgevaarlijke zee.

KUSTWACHT LAAT IMMIGRANTEN VERDRINKEN

Hulp bij illegale immigratie is strafbaar in het rechtse Italië dus probeerden de autoriteiten haar te dwarsbomen. Zo namen ze haar schip in beslag en werd ze strafrechtelijk vervolgd. Dit leverde wereldwijd veel publiciteit op wat duidelijk maakte hoe onmenselijk het beleid tegen vluchtelingen is. De Italiaanse onderzoeksrechter staakte uiteindelijk de vervolging en Pia en haar collega's werden vrijgelaten. De organisatie Sea-Watch, waar ze deel van uitmaakt, blijft wel actief in de Middellandse Zee. Met een batterij apparatuur en camera's houden ze het gebied in beeld. Ze worden daarbij in toenemende mate tegengewerkt door de Libische Kustwacht, die Europees geld heeft gekregen om de vluchtelingen tegen te houden. Uit de beelden van Sea-Watch blijkt echter dat de mannen van de Libische kustwacht zó ver gaan dat ze willens en wetens mensen laten verdrinken.

ZEEHELDIN VAN BOVENSTE PLANK

Pia Klemp weigerde recent nog een prestigieuze ereprijs voor haar heldendaden omdat die, zo zegt ze, de hypocrisie vertegenwoordigt van hoe landen migrantenkwesties behandelen. De Duitse Pia Klemp, zeeheldin van de bovenste plank, dragen we daarom graag voor als potentiële naamgever van een plein, laan of straat in onze buurt.

Column Coen Peppelenbos

Verdwenen geuren

De herfst ging altijd gepaard met een bepaalde geur in Groningen, zeker in de Zeeheldenbuurt. De ietwat weeïge geur van de Suikerbietenfabriek die je niet kon ontlopen of buitensluiten. Er zijn mensen die er kotsmisselijk van werden, maar mijn associaties waren positiever. Als je de suikerbieten rook dan werd het weer tijd voor de verwarming, pepernoten en speculaas. Nu moet je ervoor omfietsen via Hoogkerk en dat is toch wel wat veel gevraagd voor een beetje nostalgie. Bovendien liggen de pepernoten al half augustus bij de supermarkt.

Nu Niemeyer de machines heeft stilgezet zal ook de tabaksgeur uit de buurt verdwijnen. Opnieuw een geur die veel mensen liever niet roken, maar als voormalig pijproker (gestopt op 24 mei 2007) (ik begon op mijn 18e) (het zag er nogal potsierlijk uit op een fiets als je jong bent en pijp rookt) (en het werkt ook niet goed op de amoureuze markt) (maar dit allemaal terzijde) kon ik tabaksgeur wel waarderen. Het is niet meer zo dat ik achter elke pijprokende man aanloop om in de geurvlag nog wat mee te kunnen roken, maar ik heb toen ik pas gestopt was wel enkele extra kilometers gemaakt als stalkende snuiver. Wie volgend jaar als student in onze wijk komt, zal deze specifieke wijkgeuren niet meer kennen. Geuren kun je niet als foto's opslaan. Ja, je kunt een blikje vullen met geur, maar dan kun je het blikje nooit openmaken zonder de geur kwijt te raken. Een geur bestaat alleen in het geheugen. Zo moet het badhuis in de Badstratenbuurt en het zwembad erachter ook een bepaalde geur hebben gehad, maar wie zich die geur nog herinnert, moet nu stokoud zijn.

Als ik naar de uitgeverij loop waar ik op vrijdag werk, dan kom ik langs Knol's koek. Dat is net buiten onze wijk en de geur draagt slechts een paar huizenblokken ver, maar je wordt altijd iets vrolijker als je de geur van verse noten- of kandijkoek meekrijgt. Ik weet niet hoe het is als je een directe buurman bent van de koekfabriek en de hele dag in de koeklucht zit. Dat je geliefde 's avonds thuiskomt en tegen je zegt: 'Wat ruik je weer naar oude wijvenkoek!'

In deze rubriek stellen we in elk nummer nieuwe buurtgenoten aan u voor. We bieden ze namens de Ahoy een welkomstbloemetje aan en vragen of we even mogen binnenkijken.

Astrid en Nick in de Toxopeusstraat

Door Petra Vos

Dit voorjaar is er aan de rand van onze buurt een nieuw wijkje gekomen. De Westerwal. Met één straatnaam: De Toxopeusstraat. Westerwal ligt tussen de Van Heemskerckstraat en de Admiraal de Ruyterlaan. Een rustige plek langs het water van het Hoendiep. Het is een gemoedelijk en rustig stukje Zeeheldenbuurt. Het gaat om 171 2- en 3-kamer vrijesectorhuurappartementen en 22 koopwoningen. De wijk ligt wat afgelegen en is lekker rustig. De woningen zien er fraai uit. Het project heeft qua bouw een ruig en industrieel karakter, met plannen om het groen aan te kleden.

ZONDER AARDGAS

Het bloemetje gaat dit keer naar Astrid (28) en Nick (28) die sinds juni dit jaar in hun spiksplinternieuwe appartement wonen. Ze hebben het reuze naar hun zin. Vooral omdat ze nu een tuin en twee slaapkamers hebben. Een enorme voortuitgang ten opzichte van hun vorige huis. “Heerlijk dat alles zo nieuw is en dat je eerste bewoner bent” zegt Astrid. Hun huis is sfeervol en strak ingericht met een hele fijne uitstraling. Het appartementengebouw is aangesloten op een WKO-installatie (Warmte Koude Opslag) inclusief warmtepomp. De woningen worden verwarmd met vloerverwarming. Op het dak staan zonnepanelen. Elk appartement is gekoppeld aan vijf panelen. Door deze duurzame technieken wonen ze energiezuinig, groen en aardgasloos.

KINDERBOERDERIJ

Astrid werkt in de geestelijke gezondheidszorg en Nick bij een bank. Nick werkt veel thuis en heeft nu een eigen kantoor. “In het vorige huis moest ik het met een hoekje in de woonkamer doen” aldus Nick. “In de buurt staan we inmiddels bekend als kinderboerderij” vertelt Astrid lachend. Ze hebben maar liefst vier huisdieren. Twee konijnen, poes Puck en sinds twee maanden hun ondeugende puppy Rio. Een pittig hondje waar ze hun handen nog vol aan hebben. Hij vindt het heerlijk om overal in te bijten en de nieuwe meubels en muren krijgen het aardig te verduren. De tuin was bij de oplevering al aangelegd met een terras en een grasveld. Heerlijk voor de dieren. De poes kan nu naar buiten en heeft het ook reuze naar haar zin. In de buurt zijn nog veel meer honden en katten te vinden. Daar is de wijk erg geschikt voor. Het zijn vooral 20-ers en 30-ers die hier wonen en die overdag naar hun werk zijn. Dan is het best stil.

BEZORGDIENSTEN AF EN AAN

Wat hun straat kenmerkt zijn de vele bezorgdiensten die dagelijks af en aan rijden. Veel auto’s en scooters van Picknick, Gorrilla’s, Hello Fresh, AH en Thuisbezorgd worden dagelijks gespot. “Dit is echt iets wat bij onze generatie heel gangbaar is. Vooral als je beiden werkt, is dit wel erg gemakkelijk” zegt Astrid. Wel komen ze met de hond regelmatig aan het Van Brakelplein en kennen ze uiteraard wel de winkels. Nick kent de Zeeheldenbuurt wel goed omdat hij er een paar jaar geleden een tijdje gewoond heeft. Het bloemetje namens de buurt vinden ze erg attent. De binding met de Zeeheldenbuurt voelen ze nog niet echt. Daarvoor ligt hun straat ook wat afgelegen. Maar wat niet is, kan komen!

Column Marc Wiers

VvE-vergadering

We hadden lekkages in de daken van ons hele blok. Dus het leek mijn buren en mij wel een goed idee alle VvE's van ons straatje eens bij elkaar te brengen voor overleg. Want elk appartementenblok (in ons geval dat van de nummers 3, 3A en 3B) hebben allemaal een eigen losse VvE. En dat is bij klapperende regenpijpen en losgewaaid daklood onhandig.

De eigenaren van nummer 1 en 1A kenden we niet. Ja, van mails over en weer over schade en verzekering en klusbedrijfjes en lastige studenten die gebruikte tampons, halfvolle chipszakken en volle asbakken en -ik lieg niet- een plastic tas vol volgespoten condooms zo lang op hun balkon hadden laten liggen rotten, dat de afvoer daarvan het had begeven en onze benedenburen met een gelige stinkende smurrie in de slaapkamermuur hadden besloten 112 te bellen. Maar verder kenden we die lui niet.

Het benieuwdst waren we naar Harmen. Volgens de wijkapp, NextDoor en andere zoals altijd goed geïnformeerde 'sociale' bronnen was dat iemand uit een louche familie van vastgoedcriminelen. Een buurtgenote beweerde dat hij 'dat chagrijnige mannetje met die eeuwige sigaar in zijn mond en zo'n vieze kalende bouvier met bloedende pestplekken op z'n rug' was. Een ander schreef: 'De Mercedesridder die zijn auto altijd precies voor mijn raam parkeert zodat ik geen uitzicht heb. En hij is de hele dag aan het klussen. Wat een lawaai. Vreselijke man.' De ergste getuigenverklaring: 'Als ik hem zie gaat er een siddering door mijn hele lijf, een hele hele nare energie heeft die man.' De dag van onze gezamenlijke vergadering kreeg ik nog een waarschuwende mail van een andere wijkbewoner, en ik citeer: 'Die Harmen verhuurt pandjes aan agressieve reclasseringsgasten die de hele dag én nacht herrie maken, laat de boel wegrotten en als je er iets van zegt staat er een Servische knokploeg op de stoep. Uitkijken dus!!!!'

U begrijpt dat ik met bonzend hart en samengeknepen keel op de avond van onze prettig bedoelde kennismaking de koffie aan het zetten was toen ik de eerste voetstappen op de trap hoorde. Nog voor die Harmen had kunnen aanbellen had ik de deur al open gezwiept en stond ik oog in oog met een vriendelijke jongen van een jaar of dertig. En het was die Harmen dus helemaal niet. Het was Tom. Zijn ouders hadden Jan van Galenstraat 1A ooit als studentenhuis voor de kinderen gekocht en nu beheerde hij dat. 'Jij kent Harmen niet?' vroeg ik helemaal van slag. Hij haalde z'n schouders op.

Na een kwartier zat het hele spul -behalve Harmen- aan onze keukentafel. De sfeer was gespannen. Niemand kende Harmen. Buuf A (ik houd het anoniem voor de goede verstandhouding) mompelde iets als 'Da's maar goed ook', Buuf B fluisterde dat het misschien wel meeviel, nieuwkomer Tom keek nieuwsgierig rond, buurman-eigenaar van nummer 5A zat zachtjes fluitend te wachten op wat komen ging en ik probeerde de sfeer erin te houden door elke kop koffie van een net niet merkbaar druppeltje Italiaanse likeur te voorzien. Na een half uurtje besloten we met rode wangen en inmiddels opperbeste stemming maar te beginnen. Precies op dat moment hoorden we het gegrom van een zware motorfiets beneden bij onze portaal.

Nieuwsgierig opende ik de deur. Voor onze portiek stapte een enorme figuur in een rood-zwart leren pak rustig van z'n motor, zette het ding op slot, deed tergend langzaam z'n helm af, gleed met zijn blik langs de treden van de trap naar boven, tot we oog in oog stonden, stak beleefd groetend zijn hand op en kwam de trap op. In een snijdende stilte ging de man zitten. Buuf B vroeg hem met trillende stem of hij zich even wilde voorstellen. En daar kwam het: hij bleek gepensioneerd internist, met een huisje vlakbij de stad, afgestudeerde kinderen (maar nog steeds een studentenhuis in bezit), kunstenaar, en bovenal de vriendelijkheid zelve. Nadat hij zijn doopceel had gelicht barstten we allemaal in lachen uit. Verbouwereerd keek hij rond. 'Heb ik iets verkeerds gezegd?' Waarop we nog harder moesten lachen. 'Nee!', gierde Buuf A uit, 'Maar anderen wel!'

Van Zuidwolde, Leeuwarden en Appingedam naar de Zeeheldenbuurt

Door Marc Wiers

Het leek de redactie wel leuk om in de komende Ahoys wat studentenhuizen te portretteren. Dat ideetje ontstond eigenlijk op het afgelopen einde-zomer-feest waar twee jongedames zich spontaan aanboden voor deze glossy, sterker nog, we werden uitgenodigd voor een heus studentenhuis-feest, maar uw verslaggever was die avond al zodanig onder de invloed van de limoncello's die er op het feest werden geschonken dat hij vergat hen het adres te vragen.

Dus, dames, als jullie dit lezen: mail even naar ahoy@zeeheldenbuurt.nl. Dank! En ondertussen bood Jan van het wekelijkse koffie-uurtje uitkomst: een collega van hem in het Martiniziekenhuis heeft een dochter, en die dochter studeert en woont aan de Peizerweg. Zo komt het dat ik met een smoezelig papiertje in de hand, met daarop de gegevens van ene Josephine, deze zaterdagmiddag alsnog spontaan aanbel bij een studentenhuis. Huisgenote Kenza doet de deur open, iets afwachtend, wat wil je met zo'n wildvreemde man in je portaal, maar als ik vraag naar Josephine en iets murmel van 'moeder' en 'Martiniziekenhuis' ben ik meer dan welkom. Naast de twee meiden woont Ruben hier overigens ook, en Josephine doet voornamelijk het woord. De rest is te druk. Iets met tentamens, studeren, te druk, nou ja u kent het wel.

De drie studenten voor hun huis: Josephine (links), Kenza (rechts) en Ruben

Wat studeren jullie eigenlijk?

'Geneeskunde!' roepen de dames in koor. Uw verslaggever schrikt er van. Ruben voegt daar iets heel anders aan toe: Ondernemerschap & Retail Management. Ik vermoed dat je dat afkort als O&RM. De drie studenten komen desgevraagd oorspronkelijk niet uit verre oorden of streken: hun ouders wonen in Zuidwolde (Drenthe), Leeuwarden en Appingedam. En ze zijn eigenlijk een beetje bij toeval in onze wijk terechtgekomen. 'Er was een soort hospiteermiddag, en zo zijn we alle drie vorig jaar tegelijk in het huis beland,' aldus Josephine.

Vertel eens, waar gaat een beetje student tegenwoordig op stap?

'Een paar van onze favoriete clubs zijn Oceans, Wolters en 't Fust.' Die laatste zal ook buurtbewoners van enigszins gevorderde leeftijd, zoals ondergetekende, bekend in de oren klinken.

Jullie wonen in een gewone woonwijk. Hoe is jullie contact met de buurt?

'Om ons heen wonen voornamelijk gezinnen en huishoudens van werkende mensen dus veel contact hebben we eigenlijk niet. Eigenlijk ook niet met andere studentenhuizen, want die zitten hier niet direct in de buurt. We groeten elkaar wel altijd en als er iets is kunnen we elkaar altijd bereiken. Zo weet Thom ons altijd te vinden wanneer hij last van ons heeft.' Ik krijg er een vette knipoog bij, trek de wenkbrauw even op en na wat gegiechel constateer ik dat deze Thom in ieder geval één buurman is die op een wat warmere belangstelling van dit studentenhuis kan rekenen. Als ik vraag of zij ook wel eens last hebben van andere huizen, schudden ze driftig het hoofd. 'Eigenlijk niet!'

Er is natuurlijk van alles in de Zeeheldenbuurt, maar is er ook iets dat jullie nu missen?

Het stel kijkt elkaar even aan. ‘Nou toen het de afgelopen zomer zo heet was gingen we vaak ‘s avonds laat als het wat koeler was een zomeravondwandeling maken. Een toffe hippe ijssalon was wel leuk geweest!’ Maar ja, het is nu bijna winter...

STUDENTENPRAKJE

Vast onderdeel van deze min of meer nieuwe los-vaste rubriek is natuurlijk ‘het favoriete studentenprakje’. Is dat bij dit drietal de klassieke pasta-pesto? De makkelijke stamppot andijvie? Of staan de dames en heer uren in de keuken voor een meesterlijke Ossobuco met romige polenta en een begeleidende Chianti? Enige teleurstelling maakt zich van mij meester als Josephine met het water in de mond over een vette hap begint. Afgehaald. In de wijk, dat dan weer wel. ‘Wanneer ik brak ben laat cafetaria de Zeeheld me nooit in de steek. Een broodje bal met pindasaus, daar knap ik altijd van op! Qua borrel is onze favoriet een lekkere wijn. Ruben gaat het liefst voor rood, ik wit en Kenza is fan van beide!’ Ik krijg er dorst van. Toch maar even doorvragen, wat wordt er in de keuken bereid als De Zeeheld dicht is? ‘Voor een special guest zouden wij een lekker biefstukje van de markt halen, deze door Ruben tot perfectie laten bakken, met wat salade en patat!’

Onze buurt is op loopafstand van de binnenstad. Telt dat ook mee in jullie boodschappenrondje?

‘Het liefst gaan wij naar de Albert Heijn, bijvoorbeeld die bij de Westerhaven, toch is de Coop wel het snelst en makkelijkst. Maar voor onze huisavondjes gaan we het liefst naar de markt!’

Hoe ziet jullie toekomst eruit?

‘Kenza en ik zijn nu nog bezig met onze studie geneeskunde. Tijdens de master gaan we veel coschappen lopen en echt kijken welk specialisme goed bij ons past. Voor beiden wordt het later dus waarschijnlijk wel iets in de zorg!’ Ruben zou graag een eigen kledingzaak willen, vertrouwt hij me toe. En waar ze alle drie later gaan wonen, en hoe, en met wie, dat ligt allemaal nog heel gezond heel erg open. Want voorlopig hebben ze het wel naar hun zin, hier aan de Peizerweg in ons leukste dorp van Groningen.

WOON JE IN EEN STUDENTENHUIS?
We komen graag langs voor een leuk portret! Mail de redactie, via ahoy@zeeheldenbuurt.nl, dan maken we een afspraak

sportief90

Fitness
Personal Training
Voedingsadvies
Bodypump
Body Balance
Body Step
RPM / Spinning
Attack
Grit

Sh'Bam
Hardlooptraining
Fit 55+
Body Shape
Aerobic/Dance Hilo
Body Combat
Step
Kombi
BBB

info@sportief90.nl | www.sportief90.nl | sportief90
Eendrachtskade NZ 3 | 9718 BA Groningen | 050-3185639

Fysiotherapie **Sportief90**

- Fysiotherapie
- Sportblessures
- Rug- en nekklachten
- Oefentherapie bij o.a. COPD, hartaandoeningen en systeemziekten

- 2x per week inloopspreekuur
- Geen wachtlijsten, snel een afspraak
- Ook 's avonds geopend

info@fysiotherapiesportief90.nl | www.fysiotherapiesportief90.nl
fysiotherapiesportief90
Eendrachtskade NZ 3 | 9718 BA Groningen | 050-3070077

Colofon

Bewonersorganisatie Zeeheldenbuurt

Jeanine Meiners, voorzitter
VOORZITTER@ZEEHELDENBUURT.NL
Diteke Pijlman, secretaris
(06) 24 52 39 20
Peizerweg 51
INFO@ZEEHELDENBUURT.NL
Erik Bruining, penningmeester
PENNINGMEESTER@ZEEHELDENBUURT.NL
Klaas Schepers, lid
Petra Vos, lid

WERKGROEPEN

Evenementen

Monique Overmeer
Sarah Willemsen
Rob Vellekoop
EVENEMENTEN@ZEEHELDENBUURT.NL

Beheer

Ronald Bats
Marian Sterenberg
BEHEER@ZEEHELDENBUURT.NL

Groen/Kindervreugd

Klarissa Nienhuys
INFO@ZEEHELDENBUURT.NL

ZEEkracht/ Duurzaamheid

Norbert van der Kamp,
Tim Maalderink,
Sarah Willemsen en
Renate Vergeer. e.a.
ZEEKRACHT@ZEEHELDENBUURT.NL

Leefbaarheid

Jeanine Meiners
VOORZITTER@ZEEHELDENBUURT.NL

Koffieochtenden

Elke vrijdag vanaf 9.00 uur in het achterzaaltje van de Oud-Katholieke kerk aan de Witte de Withstraat. Iedereen is welkom.

Facebook/ Nextdoor

Esther Walstra
ESTHERWALSTRA@GMAIL.COM

E-mail Nieuwsbrief

WWW.ZEEHELDENBUURT.NL

Overige nuttige telefoonnummers en e-mailadressen

Gemeente Groningen: 14 050
Meldpunt Overlast en Zorg:
050 - 587 58 85
Politie (geen spoed): 0900 - 8844
Buurtagent:
BERT.HOLTHOF@POLITIE.NL

De redactie

Kees Frenay (KF)
Esther Walstra (EW)
Marc Wiers (MW)
Petra Vos (PV)
Bijdragen van Klarissa Nienhuys, Coen Peppelenbos, Peter Oterdoom
AHOY@ZEEHELDENBUURT.NL

Opmaak

de Typesetter, Groningen

Druk

MarneVeenstra, Groningen

Foto's

Esther Walstra
Petra Vos
Annet Zuurveen
en anderen

Advertenties

AHOY@ZEEHELDENBUURT.NL

Verspreiding

Diteke Pijlman
INFO@ZEEHELDENBUURT.NL

Oplage

1.750 exemplaren

Bezoek ook onze nieuwe website en onze Facebookpagina.

Dan weet je wat er speelt in de Zeeheldenbuurt.

www.zeeheldenbuurt.nl
www.facebook.com/zeeheldenbuurt

ZEEHELDEN BUURT

KOFFIE & KLETSEN

ELKE VRIJDAGOCHTEND 10:00 - 11:30 UUR

In het zaaltje van het kerkje

VOOR ALLE BUURTGENOTEN!

GASTVRIJ, OPEN EN ONGEDWONGEN, DAT IS ONS WEKELIJKSE UURTJE 'KOFFIE & KLETSEN'! HIER HEBBEN WE HET OVER DE WIJK, ONZE LEVENS, DE WERELD. EN ER ONTSTAAN SPONTAAN WANDELGROEPJES EN MIDDAGJES RUMMIKUBBEN IN DE BUURT. VOEL JE WELKOM EN KOM GERUST VRIJBLIJVEND EEN KEER BINNEN. JE VINDT ONS **IN HET MOOIE VERGADERZAALTJE HELEMAAL ACHTERIN DE OUD-KATHOLIEKE KERK, WITTE DE WITHSTRAAT 2A** (GEWOON DE KERK INLOPEN EN DAN ACHTERIN LINKS).

gratis toegang